

[Hans Hansen (Rørby).]

England har vi kun opnaaet at vise en Knyt-næve mod de sydlige Lande, uden at vi har vundet nogen Paaskønnelse i England.

Jeg kan derfor ikke se, der er noget som helst, der taler for at beholde det importregulerende Kontor, idet man fra alle Sider maa erkende, at Formaalene med det ikke er naaet. Men Hensigten er jo ogsaa kun at maskere, at der skal ske en Varefordyrelse, eller at det i hvert Fald skal hindres, at Priserne gaar ned, idet man vil muliggøre, at de Kapitaler, der er anbragt i Industrien, kan forrentes. En saadan Betragtning maa vi gaa imod, og jeg anbefaler altsaa det høje Ting at stemme for, at Lovforslaget ændres til kun at omfatte de Bestemmelser, der angaar Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort det nødvendigt for mig at forlænge denne Debat. Det ærede Medlem kunde her have benyttet en god Lejlighed til ikke at fremkalde en Diskussion om det konservative Folkepartis Stilling og Løfter før Valget, men naar han ønsker den, skal han faa den, thi efter den Provokation, jeg blev Genstand for, ved jeg jo, hvorledes Tavshed fra min Side vil blive udlagt.

Jeg har, siden det ærede Medlem talte, faaet fat i den Artikel i „Politiken“, det ærede Medlem talte om. „Politiken“ vil naturligvis vide at svare for sig selv, men jeg vil gøre en Række af de Ord, der staar i Artiklen, til mine. Da vi bør have fæstnet i Rigsdagstidende, hvad der staar i denne Artikel, vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en mindre Del af den. Der henvendes nogle Ord til de Konservative:

„Ja, om dem ved man, at de gebærder sig voldsomt før Valget, saa længe det gælder at hverve Stemmer, og efter Valget løber de fra det hele. Hvis man vilde samle paa eet Bræt alle de konservative Valgkandidater, der før Valget den 16. proklamerede den frie Handel som Partiets Program og lovede øjeblikkelig Afskaffelse af enhver Regulering, ethvert Tvangsindgreb fra Regeringens Side overfor Importen — ja, saa vilde det blive et net Regiment med selve den Hr. Prieme i Spidsen, hvis Navn nu staar under den enige Udvalgsbetænkning, ved hvilken Importreguleringen forlænges for et Aar.“

Og senere i Artiklen hedder det:

„Før Valget varetog de Konservative

Handelens Interesser og nu efter Valget Industriens. Saa har hver Part faaet, hvad den skulde have, hvilket for Handelens Vedkommende akkurat vil sige Løperøg.“

Ord, jeg fuldstændig gør til mine.

Enhver, der har deltaget i de sidste Valgkampagner her i København, vil erindre deres Forløb: Begyndelsen af Landstingsvalgkampagnen, hvor de Konservative mødte op paa Talerstolene og sagde: Regeringen gør Landet til en Losseplads for udenlandske Varer, og Slutningen af Valgkampagnen, hvor Restriktionerne havde givet sig til Kende gennem de i September Maaned stedfundne Valutatildelinger, og hvor man naturligvis skulde udnytte denne Situation i Partipolitikens Tjeneste. Da var det, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fandt det nuværende ærede Medlem Hr. Prieme til Samarbejde, da var det, de benyttede Hr. Priemes Forening, Sammenlutningen af 1930, og udsendte det noksom bekendte Ekstranummer af Bladet, som jeg allerede gjorde til Omtale her i Rigsdagen ved Forhandlingen den 28. Oktober, og som er citeret i Folketingstidenden Spalte 1008. Det var den Gang, de lovede at gaa ind for en Ophævelse af Valutacentralen til 1. November med Forbehold for enkelte Varer som Kul, Benzin og lignende, idet der ikke dermed tilsigtedes en Begrænsning af Importen, men dennes Overflytning til Lande, o. s. v.

Det var, hvad de Konservative den Gang lovede Handelen, efter at de i Begyndelsen af deres Valgkampagne havde talt om, at Regeringen gjorde Landet til en Losseplads for fremmede Varer. Da Folketingsvalgkampagnen begyndte, fortsattes der paa samme Maade. Medlemmer af Hr. Priemes Forening mødte op Møde efter Møde og udtalte, at Handelen maatte og skulde gøres fri. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mødte nogle Dage efter Valget i Hr. Priemes Forening og blev overfor dette Auditorium spurgt, hvad han vilde, og han svarede: Fuldstændig Frihed til 1. November. Han lovede dem alt, og de klappede ad ham.

Jeg blev stillet overfor det samme Spørgsmaal, men kunde ikke faa mig til at stille mig paa et lignende ansvarsløst Standpunkt. Jeg maatte ogsaa paa det paa-gældende Tidspunkt minde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at naar han lovede Frihed efter 1. November, passede dette jo slet ikke, han vilde jo have Told og andre Ting, og det maatte han den Gang staa op og erkende.